

ECHO

ABVV

De nieuwsbrief van de Federale en
Intergewestelijke studiediensten van het ABVV

verschijnt niet in juli en augustus

V.U.: Jean-Marie De Baene • Hoogstraat 42, 1000 Brussel

Afgiftekantoor: Brussel X

inhoud

Nummer 6, juni 2018

■ Economie

FEKP-consultatie loopt met een sisser af

■ Ondernemingen

Werkgevers, maak werk van aangepast werk

■ Sociaal beleid

“De laagte inkomens optrekken
om waardig te leven”

Arbeidsrechtbank: “Voorwaarden
economische werkloosheid onwettig”

■ Sociale ombuds

Beperking terugvordering
onverschuldigde uitkeringen

■ Echo regio Brussel

BANSPA als brug tussen de Vlaamse
en Brusselse bevoegdheden

■ Echo regio Vlaanderen

Congres Vlaams ABVV: transitie

■ Echo regio Wallonië

IW in Congres: ‘Construire un Nous à gauche’

■ Europa & Internationale relaties

Blijvende problemen met
Europese sectorale cao's

ABVV-congres: samen sterk,
overal ter wereld

Waar zitten de knelpunten op de arbeidsmarkt?

Premier Charles Michel wil een ‘arbeidsdeal’ sluiten met alle overheden en de sociale gesprekspartners. Voorwerp van dat overleg: samen een oplossing zoeken voor de vele vacatures die niet ingevuld raken en dus de toename van knelpuntberoepen. Na een eerste overleg met de gewestregeringen worden nu ook de sociale gesprekspartners betrokken.

Het is niet toevallig dat deze regering hoog inzet op het fenomeen ‘knelpuntberoepen’: de werkgevers zijn sterk vragende partij. Voor hen is dit het sociaaleconomisch probleem van vandaag. Moeilijker in te vullen vacatures zouden een rem zetten op de groeikansen van bedrijven.

Het ABVV wil die discussie aangaan, maar dan wel binnen het juiste kader. Het is cynisch om de knelpuntenberoepen uit te roepen tot hét probleem op de arbeidsmarkt op een ogenblik dat er ondertewerkstelling is (al wie werkzoekend is, al dan niet met een uitkering) van meer dan 500.000 werkzoekenden.

Bovendien moet het verhaal van knelpuntvacatures genuanceerd worden: al duurt het soms wat langer, de meerderheid van de vacatures geraken uiteindelijk ingevuld. Bovenal is de vraag wat de oorzaken zijn van die knelpunten. Die zijn lang niet allemaal te wijten aan onvoldoende geschikte kandidaten, omwille van een gebrek aan voldoende of de juiste competenties. Wat dat is wat de werkgevers ons graag willen doen geloven: dat jongeren en werkzoekenden onvoldoende (technisch) geschoold zijn en ervaring missen, zodat de remedies neerkomen op grotere activeringsinspanningen van de overheden en van de werkzoekenden zelf. Wat ze erbij vergeten te vertellen is dat knelpunten vaak te maken hebben met minder gunstige arbeidsvoorwaarden, dat werkgevers vaak de lat te hoog leggen (vereiste competenties en werkervaring), dat werkgevers onvoldoende kansen bieden aan ouderen, jongeren en personen met een migratieachtergrond, en dat ze onvoldoende investeren in opleiding van nieuwe én zittende werknemers, in werkbaar werk en in diversiteit op de werkvloer. De cijfers spreken voor zich: we bengelen aan de Europese staart op vlak van permanente opleiding van werkenden en op vlak van arbeidsmarktparticipatie van personen met een migratieachtergrond. Nog een laatste cijfer: jaarlijks geraakt slechts 13 procent van de 50- tot 55-jarigen aan het werk, voor werkzoekenden boven de 55 jaar daalt dit tot minder dan 5 procent.

Dus ja, voor ons is een oplossingsgerichte dialoog mogelijk als de echte knelpunten op de arbeidsmarkt in het vizier worden genomen: aanwervingsbeleid, personeelsbeleid en arbeidsorganisatie, via een maximale synergie tussen overheden onderling en met de sociale gesprekspartners, want arbeidsmarktbeleid is gedeeld beleid.

We passen voor een beleid waarbij opnieuw werkzoekenden worden gevisieerd (meer voorwaarden voor uitkeringen, meer sancties), werknemersrechten verder worden aangetast (ontslagbescherming, ervaringsloon) en bedrijven opnieuw aankloppen bij de overheden voor bijkomende steun zonder tegenprestaties.

Het moet overigens nog blijken of de regering-Michel-De Wever hier echt stappen vooruit wil zetten of enkel uit is op media-aandacht. De nuttige regeerperiode van deze ploeg bedraagt amper vijf maanden. Het recente pingpongspel tussen Muylers en Peeters op kap van werknemers van Carrefour en andere bedrijven in herstructurering belooft weinig goeds. Voor de Vlaams-nationalisten en liberalen is het doel heel duidelijk: minder werknemersrechten en sociale bescherming. In dat geval is het een arbeidsdeal niet met ons, maar tegen ons.

www.abvv.be

U wenst voortaan ECHO enkel per e-mail of per post te ontvangen? U wil naam- of adreswijzigingen melden?
[T] 02 506 82 77 / [E] kim.haelterman@abvv.be

NL - FR: Cette lettre d'information est aussi disponible en français www.fgtb.be/publications

FRDO-conferentie over gezondheidseffect luchtverontreiniging

Op 12 oktober 2018 organiseert de federale raad voor duurzame ontwikkeling een conferentie over de effecten van luchtverontreiniging op de gezondheid.

Luchtverontreinigingspieken gaan gepaard met een significante toename van het aantal hartaanvallen. Kinderen zijn extra kwetsbaar voor de effecten van luchtverontreiniging. Recent onderzoek toont aan dat het effect van luchtverontreiniging al begint te spelen vanaf de conceptie en gelinkt kan worden met het risico op vroeggeboorte, een lager geboortegewicht en reeds veranderingen op het celniveau (telomeren). Het verhoogt eveneens het risico op de ontwikkeling van astma, allergieën en endocrinologische wijzigingen, maar ook effecten in de hersenen en het cognitieve functioneren werden vastgesteld.

In België dreigen we gemiddeld negen maanden vroeger te sterven, maar misschien is het verlies van levenskwaliteit en vooral ziek oud worden een groter risico. Dokters zullen hun verwachtingen en aanbevelingen aan beleidsverantwoordelijken bezorgen.

Er zal ook bediscussieerd worden hoe de medische sector zelf een actieve rol opnemen in de sensibilisering van zowel de burger/patiënt als de beleidsverantwoordelijken voor de luchtverontreinigingsproblematiek.

Details en inschrijving: www.frdo.be

ECONOMIE

FEKP-consultatie loopt met een sisser af

Eind april richtte federaal minister van Energie Marie-Christine Marghem een vraag aan de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven (CRB) en aan de Federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling (FRDO) om vóór 15 mei – verlengd tot 15 juni voor de CRB – een ‘bondig en consensueel’ advies op te stellen over een Federaal Energie- en Klimaatplan (FEKP). Eind mei stelde ze een identieke vraag aan de Adviesraad Gas en Elektriciteit (ARGE, verbonden met de CREG) met 15 juni als termijn.

Dit FEKP is eigenlijk het federale onderdeel van het Nationaal Energie- en Klimaatplan (NEKP) dat vóór 31 december 2018 aan de Europese Commissie moet overgemaakt worden.

Elke lidstaat moet een geïntegreerd NEKP opstellen dat beantwoordt aan de doelstelling die de Europese Unie in 2016 in haar pakket ‘Clean Energy for All Europeans’ heeft vastgelegd.

Het betreft dus geen initiatief van minister Marghem (die eindelijk het goede idee zou hebben gehad om voor België een Energie- en Klimaatplan op te maken, zoals we al ongeveer vier jaar vragen), maar effectief een Europese verplichting.

In acht maanden tijd moet er een duidelijk kader worden uitgewerkt voor het energie- en klimaatbeleid in België tot in 2030, dat is overlegd met de vier regeringen, die van de drie gewesten en de federale. Dit is vrij ambitieus wanneer we weten dat diezelfde actoren er zes jaar over hebben gedaan om het eens te worden over de loutere verdeling van de klimaatdoelstellingen voor de periode 2012-2020 (wat in het jargon ‘burden sharing’ wordt genoemd).

De werkzaamheden en de raadplegingen zijn gestart.

Het ABVV vraagt al vier jaar een debat over de energievisie in België. De minister geeft vandaag zeven weken (drie in het geval van de ARGE) de tijd aan de stakeholders (vakbonden, werkgevers, ngo’s milieu, Ngo’s Noord-Zuid...) om een akkoord te bereiken over de hefboomen en de instrumenten die in het kader van een dergelijke strategie moeten aangewend worden.

Voor het ABVV staat er veel op het spel:

- Allereerst moeten de tewerkstellingsvraagstukken het centrale thema van de debatten vormen. We vragen dat er een natio-

nale conferentie over de ‘rechtvaardige transitie’ wordt georganiseerd om grondig de impact te bestuderen van de wijzigingen op de energiesector maar ook op de andere sectoren, op de werkgelegenheid, de sociale bescherming, het recht van de werknemers, enzovoort.

Voor het ABVV moet rechtstreekse en onrechtstreekse structurele werkgelegenheid in België geoptimaliseerd worden door sociale dumping te bestrijden en via de regulering van alle segmenten van de sector. Tegelijkertijd moet de bestaande werkgelegenheid gegarandeerd blijven (via een beleid van reconversie, van opleidingen enz.) en moeten kwaliteitsvolle banen worden gecreëerd.

- Vervolgens hebben we het thema van sociaal beleid gelinkt aan de energieprijzen. Het is noodzakelijk de economisch kwetsbare sociale bevolkingslagen die door energiegarmoede worden bedreigd, te beschermen.

België heeft een reeks instrumenten ontwikkeld m.b.t. sociale maatregelen gelinkt aan energie, meer bepaald de sociale tarieven en hun automatisering, het sociaal verwarmingsfonds of de gespreide betaling. Deze instrumenten moet blijven bestaan, en zelfs worden versterkt.

- Ten derde, dringen we ook aan op de nodige invraagstelling van de liberalisering. Er moet een debat gevoerd worden om de gevolgen van de energieliberalisering te bestuderen en de illusoire beloftes die ons zijn gemaakt (met name lage prijzen voor alle gebruikers) aan de kaak te stellen.

Binnen de door de minister toegekende termijnen blijkt het onmogelijk serene debatten te voeren met het oog op een akkoord met alle actoren rond de tafel.

Deze regering blijft volharden in de boosheid: geen overleg en een schijnraadpleging. Dit is een miskenning van de sociale democratie.

giuseppina.desimone@abvv.be

sebastien.storme@abvv.be

■ ONDERNEMINGEN

Werkgevers, maak werk van aangepast werk

Het afgelopen jaar vond de 'langdurig zieke werknemer' zijn weg in de media. Althans, er werd duchtig over gecommuniceerd in de marge van de politieke agenda. Want inderdaad, het aantal langdurig zieken ligt hoog, veel te hoog, en dan vooral, maar niet uitsluitend, bij ouder wordende werknemers (meer dan 1 op 4 bij de groep 60 tot 64). Deze problematiek op een sociale manier aanpakken vergt een doordacht beleid.

Beter voorkomen dan genezen geldt ook hier. Werk maakt kennelijk ziek. Laat ons dat dus vermijden door werk doenbaar te houden en door werk meer op maat van de werknemers af te stemmen. Als een werknemer dan toch ziek wordt en voor langere tijd werkonbekwaam is, is een passend beleid het absoluut minimum. Dat vraagt nu eenmaal maatwerk zoals nieuwe of lichtere taken, aangepaste werkomstandigheden, kansen op een deeltijdse tewerkstelling en een passende opleiding. Maar het is een beleid dat vruchten afwerpt en mensen terug aan de slag helpt wat dan weer ten goede komt van onze sociale zekerheid.

Het is niet dat het niet nodig is. Uit een recente ledenbevraging blijkt dat een pak mensen kritiek heeft op het huidige beleid. Heel wat bedrijven en organisaties zijn blijkbaar ook onvoldoende voorbereid – of volledig onvorbereid – op het fenomeen van de 'langdurig zieke'.

De re-integratiemaatregelen van ministers De Block en Peeters helpen de situatie niet vooruit en werkgevers nemen maar bitter weinig verantwoordelijkheid op. De arbeidsarts neemt de beslissing of een werknemer al dan niet opnieuw aan het werk kan. Volgens de cijfers van de externe diensten van het jaar 2017, krijgen werknemers die opnieuw aan het werk willen gaan (3 op 5 aanvragen) hier echter nauwelijks de kans toe. Minder dan tien procent van alle re-integratieaanvragen zorgt voor een effectieve re-integratie. Vooral vrouwelijke werknemers worden aan de deur gezet. Verder valt de zieke werknemer, na een maand gewaarborgd loon, in het beste geval terug op een vervangingsinkomen en wordt hij vervolgens door de werkgever zowat 'vergeten'. Ook de wet Werkbaar en Wendbaar Werk (goedkoop overwerk, interimwerk voor onbepaalde duur, uitbreiding van flexi-jobs en studentenarbeid) laat werkgevers wel heel gemakkelijk een zieke werknemer definitief vervangen.

Het regeringsbeleid werkt dus niet. Dat leidt voor veel mensen tot een uitzichtloze situatie wat vaak neerkomt op een einde van de arbeidsovereenkomst zonder opzegvergoeding (medische overmacht). Er zijn weinig prikkels voor werkgevers om hieraan te verhelpen.

Het is tijd dat werkgevers en de politiek werk maken van aangepast werk. Dat start met de garantie van het recht op aangepast werk zodat een werknemer geleidelijk aan terug kan ingroeien in zijn job en een ontslagverbod op zieke werknemers. Schrijf werknemers ook niet voortijdig af en geef hen de kans op terugkeer door hen tijdelijk te vervangen via een vervangingsovereenkomst. Ten slotte is de rol van arbeidsgeneesheer cruciaal en moet die terug hersteld worden. Het is te zeggen, het adviseren van de werkgever over wat een werknemer nog kan doen en met kennis van de arbeidssituatie na werkbezoeken zodat de eindverantwoordelijkheid opnieuw bij de werkgever komt te liggen.

Willen we écht meer mensen aan het werk, dan is de zorg voor alle werknemers cruciaal. Dat geldt ook voor langdurig zieken.

tim.decang@abvv.be

Aanvragen projecten burn-out

De ministerraad heeft het ontwerp-KB goedgekeurd over de 'Projecten bedoeld voor de primaire preventie van de burn-out op het werk' dat in het verlengde ligt van de werkzaamheden van de NAR in het kader van het interprofessioneel akkoord 2017-2018 (maatschappelijke uitdagingen).

De kandidaat-ondernemingen zullen, zoals het ABVV het wenste, voor de (sub)sectoren de mogelijkheid hebben om hun aanvragen in te dienen via de website van de NAR of van de FOD Werkgelegenheid.

Dit zijn de regels m.b.t. de timing voor de aanvragen ingediend door de bedrijven en/of sectoren:

- *de aanvraag wordt ingediend tussen 1 juli en 15 september 2018 op de website van de NAR of van de FOD Werkgelegenheid;*
- *de Nationale Arbeidsraad verstrekt ten laatste op 15 november 2018 een gemotiveerd advies aan de minister (het ABVV zal deelnemen aan de selectiewerkzaamheden van de dossiers);*
- *de beslissing van de minister wordt ten laatste op 15 december 2018 ter kennis gebracht van de aanvrager (bedrijf en/of sector);*
- *het project moet uitgevoerd worden van 15 december 2018 tot uiterlijk 14 december 2019;*
- *de betalingsopdracht voor de eerste schijf van 50% wordt ten laatste op 31 januari 2019 door de administratie overgemaakt aan de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening.*

De timing zou minder krap moeten zijn in 2019.

Ter herinnering: het is belangrijk dat in de bedrijven waar er problemen van psychosociale belasting zijn en waar wij vertegenwoordigers hebben, onze afvaardigingen deze hefboom gebruiken om de werkzaamheden over die punten te starten (of opnieuw op te starten).

Kwaadwillige aanval op stakingsrecht

Het ABVV organiseerde in juni 2016 een algemene staking. De Antwerpse lokale politie verwijderde manu militari de stakingspiketten in en rond de haven van Antwerpen om de staking te breken. Bruno Verlaeck, voorzitter van de Algemene Centrale gewestelijke afdeling Antwerpen-Waasland en voorzitter van het ABVV regio Antwerpen, en militant Tom Devoght werden administratief aangehouden.

Op 15 juni werden de pleidooien gehouden in deze (politiek gestuurde?) rechtszaak. De uitspraak wordt verwacht op 29 juni.

De twee wordt 'kwaadwillige belemmering van het verkeer' (artikel 406 Strafwetboek) ten laste gelegd. In het verleden werd al gepoogd hetzelfde artikel in te roepen tegen een vakbondssecretaris, die hiervoor door het Antwerpse (!) Hof van Beroep in april 2004 vrijgesproken werd.

Syndicale actie heeft als bedoeling om syndicale eisen kracht bij te zetten en kenbaar te maken. Een syndicale actie heeft nooit de bedoeling om letsel bij te brengen en kan al zeker niet als 'kwaadwillig' beschouwd worden. Temeer omdat het gaat over de uitoefening van fundamentele rechten en vrijheden, namelijk het stakingsrecht en het recht op vrije meningsuiting.

We eisen dan ook niet meer of minder dan de volledige vrijspraak. De criminalisering van sociaal verzet moet stoppen.

■ SOCIAAL BELEID

"De laagste inkomens optrekken om waardig te leven"

De ledenorganisaties van het netwerk BMIN (Belgian Minimum Income Network) stelden een nieuw memorandum op. Dit moet in de Europese en in de Belgische context geplaatst worden.

Op Europees niveau is het netwerk EMIN aan een bustoer bezig met de bedoeling fatsoenlijke inkomens te verdedigen om waardig te kunnen leven in België en in 32 Europese landen en om de aandacht te vestigen op de verhoging van de sociale minima.

In België vormt een busstop in Oostende op 26 juni 2018 een belangrijk moment, omdat dan het memorandum officieel gelanceerd wordt. Het is de bedoeling van de lancering van het memorandum op die datum om de eisen van het netwerk BMIN kracht bij te zetten in aanwezigheid van de pers. Het memorandum werd trouwens opgesteld om te gebruiken als instrument voor het gezamenlijke lobbyen door de partnerorganisaties van het netwerk vanaf de herfst 2018 met het oog op de federale verkiezingen van 2019.

Ziehier samengevat enkele eisen uit het memorandum: het optrekken van alle minimumuitkeringen boven de armoedegrens; voldoende lonen; de armoedegrens jaarlijks bijwerken; zodra de uitkeringen en lonen

zijn verhoogd, moeten ze ook geïndexeerd worden en welvaartsvast zijn; er mag niet meer geraakt worden aan de indexering en de 'sociale voordelen' mogen niet verrekend worden; de inkomensgrenzen gebruikt om sociale correcties in de fiscaliteit en bij tussenkomsten voor specifieke uitgaven toe te kennen, moeten opgetrokken worden en dit ten minste om elk verlies van rechten die eventueel gegenereerd zijn door de verhoging van de laagste inkomens te voorkomen; de verhoging van de laagste inkomens moet gepaard gaan met de hervorming van het statuut van samenwonende om aan elke samenwonende een inkomen te verzekeren boven de armoedegrens; stoppen met het uithollen of zelfs afschaffen van bepaalde rechten door een versterkte voorwaardelijkheid, ten gevolge waarvan steeds meer doelgroepen een deel van hun sociale bescherming of zelfs hun inkomen verliezen; de nadruk leggen op de automatische toekenning van rechten en de "non take-up" bestrijden; de precarisering van de banen bestrijden; ...

Te ontdekken vanaf eind juni 2018 op www.abvv.be.

anne.panneels@abvv.be

Arbeidsrechtbank: "Voorwaarden economische werkloosheid onwettig"

Sinds 1 oktober 2016 moeten werknemers – op enkele uitzonderingen na – voldoen aan de toelaatbaarheidsvoorwaarden voor volledige werkloosheid om recht te hebben op uitkeringen economische werkloosheid. De regering voerde deze maatregel door ondanks een unaniem advies van het beheerscomité van de RVA, in de hoop ongeveer 41 miljoen te besparen. Met de steun van ABVV Brussel trok een uitgesloten werknemer naar de arbeidsrechtbank en behaalde daar een overwinning. De Brusselse arbeidsrechtbank oordeelde dat deze maatregel discriminerend is en veroordeelde de RVA tot betaling van de uitkeringen (arbrb. Brussel, 15 mei 2018, 17/3616/A).

Het ABVV voerde twee argumenten aan: de schending van het standstill-beginsel en discriminatie. De arbeidsrechtbank meende dat de achteruitgang van de bescherming onvoldoende concreet was bewezen en wees daarom de schending van het standstill-beginsel af. De rechtbank oordeelde dat er wel sprake is van discriminatie. Volgens de rechtbank werd onvoldoende verantwoord waarom de toelaatbaarheidsvoorwaarden wel gelden voor economische werkloos-

heid en niet voor andere vormen van tijdelijke werkloosheid (bijvoorbeeld slecht weer). Het motief van besparingen wordt door de rechtbank niet aanvaard omdat de maatregel door haar grote complexiteit tegelijkertijd een verhoging van de werkingskosten van de RVA met zich meebrengt. Bovendien is de besparing erg onzeker, gezien ze afhangt van hoeveel werkgevers beroep zullen doen op economische werkloosheid. Bestrijden van fraude zou een verantwoord kunnen zijn, maar wordt in dit geval door de rechtbank afgewezen om drie redenen:

1. het misbruik is onvoldoende aangetoond;
2. de strijd tegen fraude volstaat niet om de achteruitgang van de sociale bescherming van alle werknemers te verantwoorden;
3. en er is een risico op verschuiving van de fraude naar andere vormen van tijdelijke werkloosheid waarvoor de toelaatbaarheidsvoorwaarde niet geldt.

Het vonnis is wel nog vatbaar voor beroep.

astrid.thienpont@abvv.be

■ SOCIALE OMBUDS

Beperking terugvordering onverschuldigde uitkeringen

De beperkingen voor de terugvordering van een onverschuldigd bedrag in de werkloosheidsreglementering moeten van toepassing zijn op uitkeringsgerechtigde loopbaanonderbrekers.

Een dame die loopbaanonderbrekingsuitkeringen genoot, werd door de RVA voor het Arbeidshof gedaagd om onverschuldigde uitkeringen die werden gestort tussen januari 2000 en februari 2002, terug te vorderen omdat ze gedurende die periode werd geacht een zelfstandige activiteit in hoofdberoep te hebben uitgeoefend.

In het kader van haar verdediging vergelijkt ze haar situatie, waarvoor er geen enkele beperking op terugvordering van het onverschuldigd bedrag bestaat, met die van een persoon die werkloosheidsuitkeringen ontvangt voor wie de terugvordering van onverschuldigde werkloosheidsuitkeringen kan beperkt worden tot, naargelang het geval, de laatste 150 dagen van onverschuldigde toekenning, ofwel de dagen waarop of periodes waarin hij als zelfstandige heeft gewerkt, ofwel het brutobedrag van de inkomsten die hij heeft geïnd en die niet cumuleerbaar waren met de uitkeringen.

Zij vraagt dus aan het Arbeidshof om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof over de verenigbaarheid van dit verschil in behandeling en de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

In zijn analyse stelt het Hof dat de begunstigden van loopbaanonderbrekingsuitkeringen enerzijds en werkloosheidsuitkeringen anderzijds zich in vergelijkbare situaties bevinden en dat geen enkel relevant criterium dit verschil in behandeling rechtvaardigt.

Bijgevolg geeft het Hof gelijk aan de eiser, zeggende dat aangezien er mogelijkheden bestaan om de terugvordering van ten onrechte betaalde werkloosheidsuitkeringen te beperken, "het niet redelijk verantwoord is dat in geen enkele beperking is voorzien voor de terugvordering van de loopbaanonderbrekingsuitkeringen die in vergelijkbare gevallen ten onrechte zijn betaald."

De beperkingen voor de terugvordering van onverschuldigde uitkeringen in de werkloosheidsreglementering zijn voortaan dus van toepassing op de begunstigden van loopbaanonderbrekingsuitkeringen.

jean-françois.macours@abvv.be

■ ECHO REGIO BRUSSEL

BANSPA als brug tussen de Vlaamse en Brusselse bevoegdheden

De Brusselse Adviesraad van de Nederlandstalige Sociale Partners, kortweg BANSPA, werd eind 2016 opgericht om op Brussels Gewestniveau een strategisch partnerschap op te bouwen tussen de VDAB en de Brusselse sociale partners. Naar analogie met de Vlaamse Provinciale adviesraden heeft het paritair samengestelde BANSPA de opdracht het Brusselse VDAB-beleid mee vorm te geven via overleg en advies, een rol die voorheen door het BNCTO (Brussels Nederlandstalig Comité voor Tewerkstelling en Opleiding) werd uitgeoefend, maar werd ontbonden naar aanleiding van de hervorming van de Vlaamse regionale overlegstructuren.

De missie van BANSPA is een brug slaan tussen de Vlaamse en Brusselse beleidskaders, en expertise samen te brengen in de raakvlakken tussen de bevoegdheden werk/beroepsopleiding en onderwijs. Hiervoor formuleert de raad adviezen aan de bevoegde Brusselse en Vlaamse ministers, en m.b.t. onderwerpen waarin gemeenschapsbevoegdheden een rol spelen, aan de Vlaam-

se Gemeenschapscommissie (VGC) en de Economische en Sociale Raad (ESR) van het Brussels Gewest. De BANSPA wil bovendien nauw samenwerken met de parallelle Franstalige structuur 'Bassin Enseignement Formation Emploi' om waar nodig gezamenlijke adviezen op te stellen.

Door de zesde staatshervorming moeten de Vlaamse en Brusselse regering een nieuw kaderakkoord afsluiten, aangezien het vorige akkoord van 15 juli 2011 niet langer up-to-date is. Op 28 maart 2018 deden VDAB en Actiris alvast een voorstel van samenwerkingsafspraken met betrekking tot de afstemming van het arbeidsmarktbeleid, opleiding, vorming en de bevordering van de mobiliteit van werkzoekenden. In dit nieuwe samenwerkingsakkoord, dat nog deze regeerperiode zou moeten worden afgesloten, worden ook de missie en taken van het BANSPA wettelijk verankerd.

vroni.lemeire@abvv.be

Seminarie: 50 jaar cao-wet

De FOD Werkgelegenheid organiseert op 28 juni 2018 een seminarie over de 'structuur van het sociaal overleg: focus op het Belgisch model' in het kader van de 50-ste verjaardag van de Wet betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten van 5 december 1968.

Inlichtingen en inschrijving bij philip.braekmans@werk.belgie.be

Congres ABVV Brussel

Het ABVV Brussel keurde tijdens zijn statutair congres van 23 mei 2018 zijn resoluties met de vooruitzichten voor de komende vier jaar goed: 'Onze 4 politieke uitdagingen' en 'Onze 3 syndicale uitdagingen'. Het keurde ook een actualiteitsresolutie goed over de gelijkheid v/m en een resolutie-Jongeren, alsook vier actualiteitsmoties (pensioenen, migratie, strijdende werknemers en Palestina).

Je vindt alle congresdocumenten op www.fgtbbruxelles.be

‘Voor de kost’: 40 mensen over hun job

Naar aanleiding van 40 jaar Vlaams ABVV verscheen een bijzonder boek waarin 40 verschillende mensen openhartig over hun beroep vertellen.

Heb je dat ook als je naar het nieuws kijkt: als het over werk gaat, lijkt het nooit over de werknemers te gaan. Of over diegenen die werk zoeken. Experts toveren statistieken en begrippen uit hun hoed als tekorten, competenties of arbeidsmobiliteit. Steriele bewoordingen die maar met heel veel moeite over ons lijken te gaan.

Als vakbond worden we met die begrippen geconfronteerd rond de onderhandelingstafels met werkgevers of het politiek beleid. Maar op het terrein zie je een mens van vlees en bloed met een concrete job: een trambestuurder, een dokwerker, een leerkracht ... Met werk dat hem of haar bezwaart of gelukkig maakt.

‘Voor de kost: 40 mensen over hun job en echt werk’, zo heet het boek dat verscheen naar aanleiding van 40 jaar Vlaams ABVV. Dit boek laat de échte experts aan het woord over wat er zich afspeelt op de arbeidsmarkt: werknemers, werklozen, gepensioneerden. 40 verhalen over wat er zich echt afspeelt op de werkvloer.

Meer info

• ‘Voor de kost: 40 mensen over hun job en echt werk’ is een uitgave van *Borgerhoff & Lamberigts* samen met *Linx+*. Auteur *Dirk Barrez*. Foto’s *Carlos López*.

• Te koop via www.linxplus.be voor slechts €20.

ECHO REGIO VLAANDEREN

Congres Vlaams ABVV: transitie

‘Rood is troef: Slimme antwoorden voor de vakbond van morgen’ was het motto van het tiende statutair congres van het Vlaams ABVV op 4 en 5 mei in Blankenberge.

Op de agenda: hoe als vakbond omgaan met de sociale, ecologische en economische uitdagingen van de toekomst? Thema’s waarmee het Vlaams ABVV de komende vier jaar aan de onderhandelingstafels zit, maar ook aanwezig is op de werkvloer. Eén van de vier hoofdstukken handelt over een duurzame economie, waaruit hieronder enkele kernpunten.

Rechtvaardige transitie

Om zo snel mogelijk naar een zeer lage uitstoot van broeikasgassen te gaan, zal de economie – en in het bijzonder de industrie – grote wijzigingen ondergaan. Ook de circulaire economie houdt een grondige wijziging in van de structuur van de economie.

Als vakbond kiezen we resoluut voor de ommekeer naar een klimaatneutrale en circulaire economie waarbij de militanten, het kader en de vrijwilligers een cruciale rol krijgen. De klimaatverandering zal de werknemers en de sociaal zwakkeren immers nog het meest treffen. Kortetermijnbelangen van bepaalde bedrijven en overheden zijn echter obstakels voor de vlotte transitie naar een klimaatneutrale economie. Daarom is het onze rol als syndicale tegenmacht om samen met anderen voldoende maatschappelijk en politiek draagvlak te creëren om de transitie naar een klimaatneutrale economie te doen slagen.

We werken nog meer samen met iedereen die wil aan de rechtvaardige transitie: internationale, Europese, Belgische en Vlaamse vakbonden, middenveldorganisaties, moedige overheden, vooruitstrevende onderdelen van het bedrijfsleven en de sociale economie. We proberen samen met hen kennis te verwerven, visie te ontwikkelen, samen onze belangen te behartigen, goede praktijken uit te wisselen, experimenten op te zetten. We nemen deel aan de activiteiten van de bestaande transitie-arena’s die door de overheid getrokken worden, zoals die voor duurzaam bouwen en wonen (Duwobo) en circulaire economie (Plan C).

Via het interprofessionele (SERV) en sectorale sociaal overleg streven we naar akkoorden over de klimaatneutrale en circulaire economie. We wachten niet af maar proberen de verwachte veranderingen in de goede richting te sturen.

We streven er naar dat bedrijven een energie-audit laten uitvoeren en een energieplan opstellen. In die bedrijven waar dat al is gebeurd – bv. omdat ze de energiebeleidsovereenkomst (EBO) ondertekenden – waken we erover dat de vooruitgang die geboekt wordt bij de uitvoering van het plan jaarlijks toegelicht wordt.

We bekijken hoe we – o.a. op industrieterreinen – de samenwerking kunnen versterken tussen bedrijven om energiebesparende en circulaire maatregelen te nemen. Het gaat bijvoorbeeld over warmtenetten, het optimaal inplanten van installaties voor hernieuwbare energie op een bedrijventerrein, gemeenschappelijke duurzame mobiliteit, projecten op het vlak van industriële symbiose waarbij afval van het ene bedrijf grondstof wordt voor het andere, enz. We informeren onze militanten over de mogelijkheden en we kaarten het thema aan in het sociaal overleg.

We hebben niet alleen oog voor de belangen van de groepen die we bereiken via onze reguliere syndicale bedrijfswerking, maar ook voor die van de werknemers en werklozen die dreigen achter te blijven en ook voor die van de nieuwe groepen en beroepen die ontstaan in het kader van de veranderende economie.

Het Vlaams ABVV ontwikkelt zelf campagnes en acties die bijdragen aan de overgang naar een rechtvaardige klimaatneutrale en circulaire economie. We werken ook mee aan gelijkaardige campagnes en acties van andere organisaties en van samenwerkingsverbanden zoals het transitienetwerk van het middenveld als ze in de lijn liggen van onze visie en principes.

Alle goedgekeurde oriëntaties vind je op www.vlaamsabvv.be.

pieter.verbeek@vlaamsabvv.be

IW in Congres: 'Construire un Nous à gauche'

'Een Wij aan de linkerkant opbouwen.' Tijdens zijn tiende statutair congres (op 24 en 25 mei in La Louvière) legde het Waals ABVV de nadruk op de hefboomen voor herverdeling van de rijkdom. Wanneer het rapport van Oxfam aantoont dat acht mensen (allemaal blanke mannen) evenveel bezitten als de helft van de mensheid, volstaat het niet meer om dit aan de kaak te stellen, maar moeten we in de aanval gaan. Het is echt werk van volkseducatie, dat geduld en doorzettingsvermogen vergt, en dat de hele linkerkant te wachten staat. Een minimumloon van 14 euro per uur, uitbreiding van de sociale zekerheid, collectieve arbeidsduurvermindering, versterking van de openbare diensten en globalisering van de inkomsten voor de berekening van de personenbelasting. Dit is de ruggengraat van de oriëntaties van de Waalse vleugel van het ABVV.

Al deze onderwerpen overstijgen uiteraard grotendeels de grenzen van Wallonië, maar beïnvloeden het gewestelijke beleid dat wij ook willen richten op meer gelijkheid. Daarom werd bij de congresoriëntaties een reeks nota's toegevoegd die de standpunten van het Waals ABVV over het aan sociaal overleg onderworpen gewestelijke beleid weergeven.

Het congres van 2018 bood ook de gelegenheid om de samenhang tussen de afgevaardigden (m/v) van alle centrales en gewestelijke afdelingen via boodschappen van syndicale solidariteit te versterken. 'Construire un Nous à gauche' begint uiteraard met de versterking van alles wat de geleidingen van de organisatie gemeenschappelijk hebben. In het licht van de globale uitdagingen waarvoor werknemers staan, werd de nood aan een sterk interprofessioneel ABVV onderstreept. 'Construire un Nous à gauche' vereist ook een feministische lezing van de realiteit en een aanpassing van onze werking, opdat vrouwen sterker aanwezig zouden zijn op alle niveaus van onze organisatie. Gelijkheid tussen mannen en vrouwen in de openbare en de privésfeer moet voor links een prioriteit zijn.

Milieu is een thema dat volledig is opgenomen in de syndicale en maatschappelijke uitdagingen. Dit vraagstuk is uiteraard zeer belangrijk. Daarom vragen we dat een milieuvriendelijke dimensie geïntegreerd wordt bij de Waalse economie. De koolstofarme transitie moet zich niet beperken tot goede bedoelingen en er moet een concrete timing worden vastgelegd met betrekking tot huis-

vesting, energie en een nieuw industrieel plan.

We moeten anticiperen op de opkomst van de digitale economie, maar voorzichtig omspringen met alle voorspellende uitspraken over het einde van de loontrekkende arbeid en de lokroep van het basisinkomen. De precarisering en de versnippering van de arbeidsovereenkomsten betekenen niet dat loonarbeid zal verdwijnen. Integendeel, er zijn steeds meer loontrekkenden. Het is belangrijk dat de vakbond de nieuwe werkrachten uit de digitale sector, de nieuwe arbeidsvormen en de personen uitgesloten van werkloosheid kan omkaderen.

Het Waals ABVV ontkent niet dat er een hevige strijd moet geleverd worden om de publieke opinie te overtuigen en herbevestigt dat het zijn communicatie- en actiemethodes moet moderniseren. Het Waals ABVV is van plan hiervan werk te maken.

Het onmenselijke migratiebeleid van de regering-Michel heeft de congresleden beroerd en verontwaardigd. De getuigenissen van afgevaardigden (m/v) hebben aangetoond dat de aanvallen op syndicale rechten sterk toenemen. Om invulling te geven aan de linkse ideeën willen we daarom bijzondere aandacht schenken aan het noodzakelijke werk van permanente opleiding van onze afgevaardigden (m/v).

Het radicale karakter van onze syndicale en politieke voorstellen is een troef om de georganiseerde verwarring tussen links en rechts tegen te gaan. Het Waals ABVV bevestigt dat deze twee strekkingen aanwezig zijn in de samenleving en dat zij verschillende, uiteenlopende belangen verdedigen. Daarom zal het Waals ABVV het belangenconflict en het sociaal overleg inroepen overal en in alle domeinen waar het daartoe gemachtigd is.

Alle documenten van het statutair congres van het Waals ABVV zijn beschikbaar op www.fgtb-wallonne.be.

aicha.magha@fgtb-wallonne.be

Actualiteitsmoties goed-gekeurd op het congres van het Waals ABVV

Syndicale vrijheden

De syndicale vrijheden en het stakingsrecht in het bijzonder worden geregeld aangevallen en bedreigd.

Het Waals ABVV roept alle democratische krachten op om te mobiliseren voor de verdediging van de syndicale vrijheden, een pijler van onze democratie.

Solidariteit met de actievoerende werknemers en werknemers

Het congres heeft de recente mobilisatie van de werknemers en werknemers van Lidl toegejuicht. De mobilisatie heeft aangetoond dat de onzekerheid en de achteruitgang van de werkomstandigheden niet onafwendbaar zijn en dat enkel de mobilisatie van de werkweld en de collectieve actie lonen.

Solidariteit met de Palestijnse bevolking

Na het recente bloedbad aangericht door het Israëlijsch leger in de bezette gebieden veroordeelt het Waals ABVV met klem het oorlogszuchtige, onderdrukkende apartheidbeleid van de staat Israël en eist het de officiële erkenning van de Palestijnse staat door België, het einde van de bezetting van de Palestijnse gebieden, de stopzetting van het nederzettingenpolitiek en de terugkeer naar de grenzen van 1967.

Neen tegen de gemeenschapsdienst

Het Waals Congres verwerpt het door Open VLD op 2 mei 2018 neergelegde wetsontwerp dat een gemeenschapsdienst invoert voor langdurige werklozen. Dit systeem zal immers de sociale dumping in de openbare diensten, het verenigingswezen en de socioculturele sector aanmoedigen.

Lula

Het Waals ABVV eist dat de Braziliaanse regering de burger Lula onmiddellijk vrijlaat en hem de vrijheid biedt om als politicus die hij is, die een hele bevolking hoopvol stemt, zijn campagne voor de presidentsverkiezingen voort te zetten.

ISVI – Versterking van de solidariteitsmechanismen

De versterking van het netwerksyndicalisme is voor de meesten iets vanzelfsprekends, maar het blijft te vaak bij een slogan zonder strategische overwegingen. Dat was een van de redenen die het ISVI (Internationaal Syndicaal Vormingsinstituut, ondersteund door het ABVV) motiveerden om enkele belangrijke vakbondspartners uit Afrika en Latijns-Amerika samen te brengen voor een vormingssessie over verschillende mechanismen om de eerbiediging van werknemersrechten te waarborgen.

De vorming werd opgesplitst in twee strategische luiken. Het eerste bestond erin de kennis over de toezichtsmechanismen van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) te verdiepen. Hiertoe konden de deelnemers het onderwerp vanuit een dubbele invalshoek onder de loep nemen. De directeur ad interim van het Internationaal Arbeidsbureau (IAB) in Brussel zette de voornaamste klachtenprocedures uiteen, terwijl onze kameraad uit Haiti hetzelfde onderwerp illustreerde aan de hand van zijn recente ervaring op dat vlak. Het tweede luik was bedoeld om de internationale solidariteit aan te wakkeren en meer in het bijzonder binnen de Internationale Vakvereniging (IVV). Het was een goede gelegenheid voor de adjunct-SG van het IVV om de talrijke uitdagingen voor de internationale vakbeweging – zoals eenheid van actie – te bespreken zonder er doekjes om te winden. Gezien het belang en de interesse die deze twee luiken hebben opgewekt, spreekt het voor zich dat het ISVI het niet zal laten bij dit ene evenement en het werk samen met zijn partners zal voortzetten.

■ EUROPESE EN INTERNATIONALE RELATIES

ABVV-congres: samen sterk, overal ter wereld

Samen sterk: voor het ABVV is het meer dan een slogan. Het congres was de gelegenheid om dit te herbevestigen door internationale solidariteit in de verf te zetten. Meer dan 80 internationale afgevaardigden van over de hele wereld namen deel. Een manier om hun solidariteit ten opzichte van ons te betuigen en om te onderstrepen hoe belangrijk de internationale vakbeweging is in een wereld waar de nationale en globale uitdagingen steeds meer met elkaar verweven zijn.

Na het seminarie van het ISVI over de IAO (zie kolom) wijdde het congres een voormiddag aan internationale en Europese dossiers. Vertegenwoordigers van de IAO, van het IVV en EVV, maar ook uit de regionale afdelingen van Afrika en Latijns-Amerika hebben het woord genomen om bij onze militanten te getuigen van die internationale syndicale solidariteit en over de manier waarop het ABVV zich in dat verband engageert. Er vond ook een debat plaats over een belangrijk thema voor het ABVV: sociale dumping. Dit was de gelegenheid om de gemeenschappelijke uitdagingen nog beter te begrijpen door de

vakbondsleiders uit Italië, Slowakije en uit de Europese federaties beter te begrijpen.

Twee moties over internationale materies werden anderzijds gestemd. Een over de situatie in Palestina en onze solidariteit met de Palestijnse vakbond PGFTU. De andere waarbij opgeroepen wordt om rechtvaardige en vrije verkiezingen te garanderen in Brazilië.

Maar het is ook via zijn resoluties dat het ABVV zijn engagementen voor een sociaal Europa en voor meer internationale solidariteit verduidelijkt. Vastberaden om bij te dragen aan de internationale tegenmacht, wat vandaag meer dan ooit nodig is.

Sinds zijn ontstaan 120 jaar geleden is internationale solidariteit een centraal thema voor het ABVV in zijn beleid en werking, en dat zal ook in de toekomst zo blijven.

sophie.grenade@abvv.be

Blijvende problemen met Europese sectorale cao's

Het Europees Verdrag voorziet zowel interprofessionele als sectorale akkoorden. Net als in België kunnen deze onder bepaalde voorwaarden algemeen bindend verklaard worden. Alleen heet dat dan 'het transformeren van een cao in een Europese richtlijn' (directive).

Hiertoe dient de cao – door de Commissie – voorgedragen te worden aan de Europese Raad (de vertegenwoordiging van alle landen) die dit dan al dan niet doorvoert. In België gebeurt de vraag naar algemeen bindend verklaring automatisch als alle sociale gesprekspartners hierom verzoeken. In Europa hanteert de Commissie de interpretatie dat zij autonoom mag beslissen om een cao voor te dragen aan de Raad of niet. Dat is het probleem. De eenzijdige interpretatie is al lang een doorn in het oog van het EVV en zijn leden, die terecht vinden dat een cao op vraag van werkgevers én vakbonden steeds ter goedkeuring zou moeten voorgelegd worden aan de Raad. De Europese Raad kan het verzoek dan nog altijd afwijzen.

In 2015 sloot EPSU (openbare diensten) een akkoord inzake informatie en consul-

tatierechten voor de openbare diensten in een aantal landen. In 2016 dan weer sloot UNI Europa (dienstensectoren) een akkoord inzake veiligheid en gezondheid in de kappersector. In beide gevallen weigert de Europese Commissie deze cao's voor te dragen aan de Europese Raad. De motivering is niet steeds dezelfde. In het kort: enerzijds zou de kappersector te klein zijn in Europa (vooral enkel kleine bedrijven en dus eenzijdig voor een deel van de dienstensector), anderzijds zou het EPSU akkoord slechts gelden voor 'enkele' landen, en niet alle landen.

Beide Federaties overwogen dan ook dit geschil naar het Europese Gerechtshof te brengen en vroegen hiervoor hulp van het EVV. Uiteindelijk besliste het EVV hieromtrent een politieke campagne te lanceren, terwijl UNI besliste haar akkoord vrijwillig te implementeren en EPSU naar het Gerechtshof gaat. Meer nieuws volgt.

bart.samyn@abvv.be